

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 173. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm4678/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

i Bourgogne 1753, var Ingeniør-Officer før Revolutionen, men kom i Direktoratet ej til at spille nogen betydelig Rolle, da Barras snart tog Krigsdepartementet fra ham, ventelig fordi Bonaparte helst selv vilde organisere Frankrigs Sejre, og hans Patron Barras saa vidt muligt heste Ære og drage Fordel deraf. — Elsasseren Rewbell, født 1747, før Revolutionen Oldermann for Prokuratorerne i Colmar og Medlem af den første National-Forsamling, heftig Jakobiner i Kongens Tid, men siden snu nok til at holde sig rolig, viste sig som Direktør plump og herskesyg, men turde ikke mukke mod Barras og maatte nøjes med at snyde sig rig. — Larevellière de Lépeaux fra Poitou, født 1753, var Botaniker af Profession og havde vel været Medlem baade af den første National-Forsamling og Konventet, men aldeles ubetydelig, saa han fik kun de fleste Stemmer til Direktoratet, fordi ingen havde noget imod ham. — Letourneur, født i Granville i Normandiet 1751, var Ingeniør-Officer før Revolutionen, havde været Carnots Eftermand i Velfærds-Komiteen, og da der hvert Aar skulde gaa én ud af Direktoratet, var han villig til at være den første, mod en passende Godtgørelse. — Luxembourg-Paladset, hidtil brugt som Fængsel, skulde nu være Direktoratets Sæde, og dér saa' det saa republikansk ud, at Slutteren maatte laane dem et hinkende Bord, et Ark Papir og Skrivetøj, for at de kunde proklamere deres Regerings-Tiltrædelse.

Dér vil vi nu lade dem sidde og lade dem selv se til, hvordan de kommer ud af det; thi vi har alt drevet saa længe ved den parisiske Historie, at det er paa Tiden, vi gaar videre, og saa snart vi nu har lagt Mærke til, hvordan det var gaaet i det øvrige Frankrig under Revolutionen, maa [vi] til Armeen, især for at følge Napoleon, der som Overgeneral kom til den italienske i Marts 96 og lærte snart hele Europa at vende Øjnene did.

Hvad nu det øvrige Frankrig angaar, da maa De

ikke, m. H., vente et saadant Overblik, som de kunde ønske; thi dertil udfordredes en Kundskab, der her næppe lod sig samle, og som jeg i alt Fald ikke har, saa jeg kan kun gjere opmærksom paa det almindelig bekjendte og paa enkelte Ting, jeg er stædt paa og finder mærkværdige.

Begynde vi nu med Normandiet, som er rimeligt, ej blot fordi Seinen fører did fra Paris, men ogsaa fordi Nordboer aldrig ganske glemme gammelt Frændskab, da var vel en af Direktererne der fra; men det var Botanikeren, der vel maa kaldes det femte Hjul til Vognen, og der var, saa vidt jeg véd, slet ingen af Hovedmændene i Revolutionen her fra, skjønt der var adskillige af anden Rang, arbejdsomme og temmelig moderate. Derimod var den mest udmærkede Kvinde her fra, nemlig Skjoldmøen Charlotte Corday fra St. Saturnin ved Sens, men opdragen i Caen. Hendes Prøve paa at kvæle Rædselens Uhyre i Fødselen var heller ikke det eneste, Normannerne gjorde; thi her var det, Girondisterne tyde hen efter den 31te Maj med Buzot fra Evreux, som man ellers kaldte Ulykkes-Profiten, og fandt saa megen Deltagelse, at der virkelig kom en lille Krigshær paa Benene, under Anførsel af Tyskeren Wimpfen (f. 1745), udmærket saa vel i den korsikanske som amerikanske Krig, og siden liberalt Medlem af National-Forsamlingen for en Del af den normanniske Adel; men hvordan han end var sluppen til sit Ry, viste han sig nu og siden som en stor Kryster. I Steden for at fare paa Paris, hvor Robespierre vist ikke skulde forsvaret sig, laa han og syltede Valle i Caen til midt i Juli og lod endda kun sin Fortrop rykke frem til Pacy paa Grænsen, hvor et Kanonskud splittede den ad, og General Wimpfen krøb i Skjul i Bayeux, saa jeg finder ham først nævnt igjen, da Bonaparte-gjorde ham til Inspektør ved et Stutteri. Nu underkastede Normandiet sig

